

9A:5

Avgiftsskyldighet enligt VAL 1970 har inte kunnat göras gällande mot ägare till fastighet belägen utanför verksamhetsområdet för allmän va-anläggning. Fråga om faktisk tillkoppling av fastighets va-installation till allmän va-anläggning har ej upptagits till prövning av Va-nämnden.

L.-O.H. ägde fastigheten i Stenungsunds kommun. -- I en den 18 juli 1975 dagtecknad skrivelse, rubricerad "Meddelande till fastighetsägarna i Näs och Södra Starrkärr ang. vatten och avlopp", vilken tillställts L-O H., förklarade kommunen att beslut fattats om utbyggande av ledningsnätet för vatten och avlopp i Näs och Södra Starrkärr och att nätet skulle anslutas till kommunens va-system. Meddelandet innehöll - förutom annat - upplysningar om att frågan om brukningsrätt till och avgiftsskyldighet för den kommande anläggningen reglerades i 8-11 §§ lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar, att arbetena beräknades bli påbörjade i augusti 1975 och avslutade i februari 1977, att anläggningsavgift skulle erläggas enligt viss amorteringsplan med början 1.1.1976 samt att avgiften för varje fastighet skulle utgå med 15 400 kr. Avslutningsvis förklarades att fastighetsägare, som fann sig ha grundad anledning överklaga kommunens beslut kunde anföra besvär hos Statens va-nämnd.

L.-O.H. väckte talan mot kommunen vid Va-nämnden och yrkade fastställt att han inte var skyldig att genom avgifter för fastigheten bidra till kostnaderna för kommunens allmänna va-anläggning samt att han inte var skyldig att koppla fastighetens va-installation till anläggningen. Till stöd härför anförde han bl. a. att fastigheten låg utanför verksamhetsområdet för kommunens va-anläggning och att fastigheten redan hade anordningar för vattenförsörjning och avlopp.

Kommunen bestred bifall till L.-O.H:s talan och gjorde gällande att skyldighet förelåg såväl att betala avgift som att ansluta fastigheten till den allmänna va-anläggningen. Kommunen förklarade sig grunda sitt ståndpunktstagande på följande omständigheter: Fastigheten är belägen inom ett område där vattenförsörjning och avlopp med hänsyn till den allmänna hälsovården behöver ordnas i ett större sammanhang. Det åligger därför kommunen att sörja för att den allmänna va-anläggningen byggs ut i området. Kommunen kommer att ta in fastigheten i verksamhetsområdet för kommunens allmänna va-anläggning. Den avloppsanläggning som finns på fastigheten fyller inte de krav som uppställs i miljöskyddslagen. Något annat alternativ än anslutning till den allmänna va-anläggningen framstår inte som försvarligt ur hygienisk och ekonomisk synpunkt.

Va-nämnden yttrade:

Det tillkommer ej Va-nämnden utan i stället vederbörande hälsovårdsmyndighet att pröva fråga om fastighets ägare, sedan allmän va-anläggning tillkommit, fortsättningsvis skall få bruka egen va-anordning. L.-O.H:s talan kan alltså prövas av Va-nämnden enbart såvitt den avser frågan om avgiftsskyldighet. Såsom förutsättning för sådan skyldighet gäller enligt va-lagen bl. a. att den fastighet för vilken avgiftsskyldigheten göres gällande ligger inom verksamhetsområdet för den allmänna va-anlägg-

ningen. Så är ostridigt ej fallet beträffande fastigheten. L.-O.H:s talan skall följaktligen bifallas.

Va-nämnden fastställde att L.-O.H såsom ägare av fastigheten inte för dåvarande hade någon på förenämnda lags bestämmelser grundad skyldighet att genom avgift bidra till kommunens va-anläggning och avvisade den talan han väckt om skyldighet att koppla fastighetens va-installation till kommunens va-anläggning.

Beslut: 1975-11-28, BVA 45

Mål nr: VA 113/75

Rättsfall: RÅ 1964 ref 11

Litteratur: prop. 1970:118 a. 98 f

Bouvin-Hedman s. 97 f